

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ - שנה שביעית
יוצא לאור ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
בפתח תקוה נשי מנחה אמריקה

[illegible]

במה הקשי בפיו קנו המתורץ בדבריו?

ב. כ. "ויצטו כן".
 העסק דבר שואל: לא נחבאר מה עשו בזה. ופשוט הוא, שהכינו עצמם לכך לבחור אחד מהם, אבל להלן (כ"ד) מבואר, שיוסף לקח מהם את שמעון - א"כ מה עשו? ענה לשאלתו!

ג. י"ח - כ"א ויאמר עליהם יוסף ביום השלישי: זאת עשו וחיו...

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו: אֲבָל אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ...
 וְעַל עֲקֵדַת יִצְחָק שׁוֹאֵל: לֹמֶה בְּכָל שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים שֶׁהָיוּ כֹּלָם בְּמִסְמָר
 אֶחָד עֲצֻמָּה כָּלֵל וְבִיּוֹת הַטְּלִיטִי כִּאֲשֶׁר הוֹצִיאָם וְרָחֵם עֲלֵיהֶם בְּאֶמְרוֹ,
 "וְהָיָה לְכָל אֶחָד מֵעֲמָלָיו עַל שְׁנוֹת וְאֶמְרוּ "אֲבָל אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ"?

וְהַתְחִיל מְהֵרָה עַל עֲוֹנוֹ וְאֵתְרוּ "אֲבִי אֱמִיט אֲנִי" אֲנִי
 כִּשְׁמֵעוֹ דְּבַר "וְהָיָה לָכֵן הַבִּיאוּ" שֶׁ"ל רִעְיוֹן בְּחִיכָה", הָאֲמִינוּ שְׂבוּדָאֵי הֵיכָא יִרָא
 אֲלוֹקִים, לְהִיטוֹ מִדָּחָה עַל נִשְׁוֹתֵיהֶם וּבְנֵיהֶם, שֶׁלֹּא הֵיכָא לֹא עִמָּהּ קוֹרְבָהּ, וְגַם בְּהִיטוֹ
 מִדָּחָה עֲלֵיהֶם אַע"פ שֶׁהָיָה מֵאֲרָץ אַחֶרֶת, (- כִּי לֹא יִרְחֹם הָאֲדָם עַל מִי שֶׁלֹּא דָּאָהוּ אֵלָּא עַל
 מִי שִׁירָאָה בְּעֵינֵי עַצְמוֹ) - וְגַם לְהִיטוֹ עֲוֹנוֹת עִמָּהּ חֶסֶד וְרַחֲמֵי מִבְּלֵי דְרִישָׁתָהּ זֵלָּא
 כִּשְׁמֵעוֹ מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן יִתְנוּ אֵל לֵבם לְהַאֲשִׁיךְ אֶת עֲצָמָהּ, שֶׁלֹּא רָחֲמוּ הֵם עַל נִשְׁוֹתֵיהֶם כִּמוֹ שֶׁהֵם
 רָחֲמוּ עַל הָעִירִי; וְלֹא רָחֲמוּ הֵם עֲלֵי בְּרִיּוֹתָם צָרָה נִפְשׁוֹ לְעֵינֵיהֶם, כִּמוֹ שֶׁהֵם מִרְחֵם עַל
 מִי שֶׁאֵינוֹ רֹאֶה (=נִשְׁוֹתָהּ וְטַפָּהּ); וְלֹא רָחֲמוּ הֵם עֲלֵי בְּהֵמָתָם אֲלֵיהֶם, כִּמוֹ שֶׁהֵם עֵתָה
 הֵיכָא מִרְחֵם עַל מִי שֶׁלֹּא הֵיכָא מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ דְּבַר. וְשִׁלְשֵׁת הַבְּחִינֹת הָאֵלֶּה כִּוְנוֹ בְּאִסְרָם:
 "אֲבִל אֲשִׁמִּיה אֲנִי עַל אֲחֵינוּ (וְלֹא נָר) אֲשֶׁר רָאִינוּ (וְלֹא רָק מִפִּי הַשְׁמוּעָה) בְּהִתְחַנְנוּ
 אֲלֵינוּ (וְלֹא כִמוֹנוּ, שֶׁלֹּא בְּקִשְׁנוּהוּ)." -
 וְגַם לְעֵבֹת לְטַאֲלַת הַעֲקֵדָה חֲשׂוֹבָה נִרְשָׁתָּה!

אמר ראינו צרת נפשו
מה הקח העומד לפניו ומה הן
השנה שאלה זו לשאלה זו בגליון ויצא תש"ח. התוכל
— יושבי המקומות — הסבר ספרות — אמנותי, הקרוב
הרמב"ן?

היכן בפרקני מצינו חופעה זו שוב?
(וע' גם רמב"ל ל' ז' ד"ה ואביכן החל בל)

ה. כ"ב וגם דמו הנה נדרש
הש"י ד"ה וגם דמו.
הש"י ד"ה וגם דמו. דע והבן, כי ההורג את הנפש או העושה רעה לאדם אינו
נענש על חטא אלא על כל שבסעור עליו, שבאמר "וגם דמו הנה נדרש" - לרבות
דמו זה וזה וכל שבסעור עליו.
1. מה קשה לרש"י בפסוקו ואיך אפשר ליטבו בדרך הפשט?
2. היכן מצינו דעיון זה ברש"י עוד בחומש בראשית?

שאלת שבת: "כ"ב אל תהטאו בילד
למה קראו "צלד" ולא "נער" כמו שנקרא יוסף בפי "ל"ז ב' ?
כ"ד י"ק מאתח את שמעון
תחומה ויבט ד' ... באותה שעה שלח יוסף אצל פרעה ואמר ליה: "שלח לי שבעים
גבורים מאצלך, שמצאתי לטטים ואני מבקש ליתן עליהם כבליהם". שלח לו. והיו
מסתכלין אחי יוסף, מה היה מבקש לעשות. אמר יוסף לאותן הגבורים: "הכניסו את
זה לבית האסורים ותנו כבלים בד-לילו!" כיון שקרבו אצלו - צוה בקול גדול, ונפלו
על פניהם ונשתכרו שניהם. הה"ד: "איוב ד' "שאנח אריה וקול שחל וטני כפירים
תעו". והיה מנחה בן יוסף יושב לפניהם: אמר לו אביו: "קח אתה!" מיד קם מנחה
והכה מכה אחת והכניסו לבית האסורים ונתן עליו כבל. אמר שמעון לאחיו: "אתם
שומרים, מכה של מצרים היא? זו אינה מכה של בית אבא!" כיון שראו אחי יוסף,
שחכמים מניח את שמעון לבית האסורים ושלח ידו בו ונתן אותו בכבל, נפלה עליהם
אימה.

הסבר, מה מיומל בזהותם שבעים גבורים שאינם יכולים לו ובמכה האחת של מנשה המכניסה אותו לבית האסורים?